

[Einer Jensen.]

sen af Livet for de arbejdsløse, som det, det danske Samfund har betalt. Den højtærede Minister sagde, at jeg havde sagt noget om, at Ministeren misbilligede Hjælpekassernes Optræden i Henseende til Udbetaling af Hjælp til de arbejdsløse. Nej, jeg har ikke tilsigtet af beskyldte den højtærede Minister for mere, end hvad der fremgaar af hans Udtalelser. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere, hvad Regeringens Blad i København, Dagbladet „København“, skriver i et Interview med den højtærede Minister. Heri siger den højtærede Minister følgende:

„Lovgivningsmagten har ikke paa- lagt Kommunen at optage en Opgave, som man anser for umulig at løse for Staten . . . .“

Længere hen siger Ministeren:

„at Hjælpekassehjælpen kun skal være en øjeblikkelig Hjælp under vanskelige Forhold, og Loven giver ikke Adgang til at yde en fortsat fast Understøttelse. Dette er Lovens Mening, og Hensigten med Hjælpekasserne har aldrig været anderledes“.

Det er i Anledning af, at Københavns Kommunalbestyrelse har vedtaget at bevillige 1 Mill. Kr. til de arbejdsløse, ved hvilken Lejlighed de Konservativer for første Gang stemte imod en saadan Bevilling, at Dagbladet „København“ bringer dette Interview med den højtærede Minister, og jeg kan heraf ikke se andet end, at Ministeren misbilliger, at Hjælpekasseloven benyttes til Udbetaling af Hjælp i den Form, hvorunder Københavns Kommune gør det.

Den højtærede Minister sagde dernæst, at der maatte sættes en Grænse for Hjælpen. Ja, der er jo den Grænse, som sættes af det Minimum, der skal til for at opretholde Livet, og til dette Minimum hører i alt Fald Rugbrød og vel ogsaa Margarine. Til mindre kan Hjælpen formentlig ikke sættes, thi man har ikke Lov til at lade de arbejdsløse sulte ihjel. Hvis man ikke for Tiden kan yde de arbejdsløse Hjælp gennem Hjælpekasserne, har de ikke anden Vej at gaa end til Fattigvæsenet — Fattigvæsenet, som det jo, efter hvad man har sagt mange Gange, ikke er Regeringspartiets Hensigt at føre de arbejdsløse over paa. Men naar man ikke vil yde Hjælp til de arbejdsløse, og naar Ministeren ikke vil medvirke til Gennemførelsen af det af det ærede Medlem Hr. P. Munch stillede Ændringsforslag og samtidig mener, at Hjælpekasserne ikke anvender Hjælpekasseloven efter dens Aand og Ord, saa kan jeg ikke se andet end, at man tilsigter at

bringe de arbejdsløse over paa Fattigvæsenet.

Den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, sagde, at det var ikke nødvendigt at gøre Forholdene værre, end de er. Nej, det skal jeg villigt indrømme, for de er saa vist slemme nok i Forvejen. Men det har jeg heller ikke gjort Forsøg paa, jeg har kun citeret den Opgørelse fra Arbejdsløshedskassernes nedsatte sagkyndige Udvalg, der er foretaget paa Grundlag af en Optælling over de arbejdsløse pr. 23. September og pr. 6. Januar, og der er for mig ingen Tvivl om, at denne tilnærmelsesvis er rigtig, thi nogle faa Tusinde spiller jo i dette Tusindtal ingen som helst Rolle. Antallet af de arbejdsløse er i Dag ca. 86 000, saa Springet fra de 92 000, som var arbejdsløse den 6. Januar, fordi man i forskellige Virksomheder foretog Opgørelse eller Rengøring, er ikke saa forfærdelig stort — det er ikke noget særlig stort Tal, der af den Grund har været ude i ekstraordinær Arbejdsløshed.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om, at Arbejdsløshedsfonden jo nu har lovmæssig Pligt til at yde Laan. Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at det, selv om vi skulde bruge af Fonden, vil være muligt for Arbejdsløshedskasserne at laane Penge andre Steder, navnlig fordi Betingelsen ogsaa i Fonden er den, at Fagforbundene skal garantere. Vi kan saaledes sikkert laane Penge andre Steder, der bliver blot Spørgsmaal om en hel eller halv Procent mere i Rente. Det ærede Medlem sagde endvidere, at nu maatte Staten jo tage Udgiften til Hjælp til de arbejdsløse ekstraordinært, for det var ikke en af Fondens Opgaver. Ja, det var netop det, jeg i min Indledning bebrejdede det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at han for at gaa Arbejdsgivernes Ærinde i Sommer ødelagde Arbejdsløshedslovens Bestemmelser vedrørende den ekstraordinære Hjælp og paa den Maade har ført os ud i denne Situation. Jeg vil fortsat hævde, at mellem 140 000 og 150 000 danske Medborgere er uden anden Hjælp end den, der ydes dem gennem Hjælpekasserne, og derfor er det ikke alene nødvendigt, men i allerhøjeste Grad paakrævet snarest muligt, hvis man ikke vil drive dem over paa Fattigvæsenet, at faa Hjælpeforanstaltninger overfor dem gennemført.

Christmas Møller: Den højtærede Minister dokumenterede i den udførlige Tale, han holdt, hvilke overordentlig store Beløb det offentlige, ikke mindst Staten,